

Тюремних вечорів смертельні алкоголі

Василь Стус

Тюремних вечорів смертельні алкоголі,
тюремних досвітоків сліпа, як близна, ртуть.

А сто мерців, обсівши серце, ждуть
моєї смерті, а своєї долі.

І день при дні глевтяники жують,
аби чим-небудь душу закропити.

Валує дим — то дні несамовиті
вершать а чи розпочинають путь —
по спогадах, що в пам'яті гніздяться,
по втратах, що тебе з усіх спромог
угору поривають, коли Бог
постав, як лютий бич і можновладця.